

■ Lucian Enaru, Schneider Electric: "Datele reprezintă noul aur în domeniul nostru de activitate"

PAGINA 3

■ TradeVill: 2025 - an record pentru JPMorgan Chase

PAGINA 9

■ Deprecieri de active de 420 milioane euro la OMV Petrom, în contextul noului acord cu statul

PAGINA 9

■ Demeter András István: "Cultura trebuie trăită înainte de a fi făcută"

PAGINA 10

■ Turismul viitorului: vacanță pe Lună

PAGINA 10

■ Studenții vor să discute cu premierul despre bugetul educației, burse și finanțarea universităților

PAGINA 10

GRAM AUR = 649,3669 RON

FRANC ELVEȚIAN = 5,4654 RON

EURO = 5,0891 RON

DOLAR = 4,3740 RON

2025
Retrospectiva

2026
Perspectiva

Acțiunile și aurul au adus cele mai solide randamente în ultimii ani

● Piețele private au generat cele mai solide randamente pe termen lung, din 1990 încoace, dar cu cea mai mare volatilitate ● Din 2020, aurul a fost activul cu cea mai bună performanță, cu un randament anualizat de 18,4% ● Obligațiunile au avut dificultăți în ultimii ani, deoarece ratele dobânzilor mai mari și inflația afectează randamentele instrumentelor cu venit fix

Performața investițiilor poate varia foarte mult în funcție de perioada de timp în care acestea sunt realizate. În timp ce acțiunile și aurul au generat randamente solide în ultimii ani, obligațiunile și unele active alternative au rămas în urmă, în special în era post-pandemică de creștere a ratelor dobânzii, arată o analiză vizuală capitalista.com, care prezintă randamentele anualizate și volatilitatea pe principalele clase de active pe parcursul a trei perioade distincte: pe termen lung (1990-2025), pe termen mediu (2010-2025) și cel mai recent ciclu (2020-2025), utilizând date furnizate de banca americană Goldman Sachs.

Acțiunile globale și piețele private

exclud sectorul imobiliar, iar datele sunt actualizate în luna septembrie 2025.

Randamente pe termen lung, pe clase de active

În ultimii 35 de ani, activele de risc au depășit semnificativ alternativele mai sigure, conform sursei citate.

Piețele private au înregistrat cele mai solide randamente anualizate, de 10,3%, desigur, acestea au fost însoțite de o volatilitate substanțială, de peste 21%.

Acțiunile globale au avut, de asemenea, performanțe bune, în medie puțin peste 8% anual.

Obligațiunile au oferit randamente mai modeste, dar stabile, în timp ce aurul a adus beneficii de diversificare, cu randamente medii și volatilitate ridicată.

A.V.

(continuare în pagina 12)

După colț, la cotitură

Cornel Codiță

Încă nu este clar dacă în anul 2026 cănuța lumii va da cu totul colțul, ori ar mergea în partea răsturnată. 2026 nu va arăta decât o pălărie, însă "mănușă" a devenit ca și inevitabilă sau cineva încă mai este dominat și încă să-l înșelă căsca la ora dinaintea culcușului. Cel puțin aparent, nu sunt decât motive de optimism rebus.

Ce se zărește, așadar, după colțul de la cotitura anilor 2025-2026? De ce este o cotitură și nu o simplă punte, dreptă, ca altele altele azerate între ani? Un argument se află în ograda răsturnată de la Casa Albă. Alina vremea că "Marele Demolator", Trump, încă mai locuiește aici și este în continuare lăsat să își exercite talentul de a produce haos fără să se teamă de consecințe (le plăte se alții), fără să fie obligat să dea socoteală justiției, constituției, cetățenilor sau altcuiva decât celor care îl mînuie din sfîr și îl vîntură pe scena lumii ca pe o pălărie dezastru, nu putem aștepta la orice! Iar aceasta înseamnă un grad foarte ridicat de instabilitate și ne siguranță. Fără precedent în istoria ultimilor șapte decenii. Nuo întâmplare și nici o "aberranță" care poate fi luată "pe persoană fizică". O abordare strategică programatică a ideologilor și "planificatorilor" MAGA. Varietățile neașteptate și de amplitudine mare ale proceselor financiare și economice, politice, de securitate, psihologice și psihosociale (catastrofele) chiar cu riscul prăbușirii, dezastrului sau incapacității funcționale totuși a unor sisteme vitale pentru supraviețuirea comunității umane, pot aduce câștiguri enorme. Desigur, nu pentru toată lumea. Ho-tărî lucrul, nu pentru cei primii subdărîmînturi. Doar pentru cei cîțiva care

sunt în postura să cunoască "mersul lumii" cu puțin înainte ca evenimentele să se precipite și să fie capabili, desigur de resursele necesare să se pună din timp la dispoziție și să exploateze în interes propriu consecințele imediate ale haosului. În aceste condiții, de la speculațiile de bursă, la crizele economico-financiare sistemice, globale, de la lovituri militare și politica internă la faptul că, în război, orice se află în meniu.

Al doilea argument vine tot din ograda poeziei a puterii, de astă dată cea de la Moscova. Spre deosebire de Trump, Putin nu vrea să își tragă seva câștigului din haos, ci din "reorganizarea sistematică a inamicului". Acțiunea militară încomutată de succes total, capturarea necondiționată a adversarului, este imediat urmată de redefinirea controlului politic și instalarea unui regim "compatibil" cu obiectivele și perspectiva agresorului. Anexări de teritorii, reorganizare economică cu drenarea masivă de resurse din spațiul lăsat sub control, fixarea noii arhitecturi de putere și planificarea condițiilor pentru "eternaizare ei". Nicio întâmplare, nimic haotic.

Ceea ce "sudează" totuși aceste două abordări este pre-condiția dezvoltării post-acțiune, consecință: distrugerea sistemului de reguli și legi ale dreptului internațional.

(continuare în pagina 3)

Leul, stabil cu forța: cât ne costă liniștea cursului

Cursul leu-euro nu mai este "înghețat" ca în 2023-2024, dar nici nu reflectă liber dererchilirele economice.

În ianuarie 2026,

euro a trecut pragul de 5,08-5,09 lei, după o depreciere lentă, administrată, iar dobînda-cheie a BNR a coborât la 6,5%.

Mesajul este limpede: România a început o tranziție, dar fără să schimbe strategia de fond. Ajustarea există, însă este dozată cu grijă, pentru a evita șocurile sociale și politice.

Stabilitatea relativă a cursului nu este rezultatul unei economii echilibrate, ci al unui mix de politici care mînuie pe șuea din curs în costul banilor. Dobînda rămînd ridicată, finanțarea statului este scumpă, iar creșterea

economică rămîne modestă. Cu alte cuvinte, leul este stabil pentru că este apărat, nu pentru că economia l-ar susține natural.

Dobînda rămîne principalul amortizor

Nivelul de 6,5% al dobînzii-cheie continuă să plaseze România printre economiile cu cea mai restrictivă politică monetară din regiune.

Diferențialul față de zona euro continuă să joace rol de scut: descurajează ieșirile de capital și menține interesul pentru activele în lei.

Prețul este, însă, evident în economie: credite scumpe, investiții amînate, randamente ridicate cerute statului pentru a-și finanța deficitul.

F.G.

(continuare în pagina 11)

Euro caută putere globală, dar avansează lent

Direcția este asumată politic, însă datele arată că euro nu se apropie încă de statutul de rival al dolarului. Discursurile recente ale oficialilor Băncii Centrale Europene confirmă ambiția consolidării rolului internațional al monedei, dar statisticele indică un progres lent, limitat de fragmentarea internă a Uniunii Europene și de avantajele structurale ale dolarului.

Discursul BCE: ambiție fără ruptură de regim

În intervențiile din mai și octombrie 2025, Chris tiane Lagarde a subliniat că

euro nu va câștiga influență "prin defa-lu", ci doar prin reforme interne: adăncirea piețelor de capital, consolidarea securității economice și înăltirea cadrului instituțional.

Aceeași linie apare în discursul susținut la 9 ianuarie 2026 de Philip Lane. The euro în a changing world, care indică oportunități create de fragmentarea geopolitică, dar recunoaștea dominația dolarului pe termen scurt și mediu. Mesajul comun este unul de optimis prudent, nu de schimbare rapidă.

MORI SAVIR

(continuare în pagina 11)

Euro defensiv: moneda care finanțează securitatea UE

(Orientare în noua arhitectură economică)

Intr-un context de stres global, dolarul se întărește ca activ de refugiu, în timp ce euro rămîne sus nu prin performanță, ci prin constrîngere. Pentru cei care urmăresc cursul de schimb, miza nu mai este strict paritatea leu-euro, ci rolul pe care moneda europeană îl joacă într-o nouă arhitectură de securitate și autonomie strategică. Euro nu mai reflectă doar productivitatea economiei europene, ci costul menținerii acestei arhitecturi. Aceasta este schimbarea de regim care trebuie înțeleasă.

Euro nu mai este o monedă de creștere, ci una de apărare

În fața actuală de reconfigurare globală, euro funcționează ca monedă defensivă.

El nu mai semnaleză competitivitate, convergență sau dinamism economic, ci capacitatea Europei de a-și finanța independența față de resurse, tehnologii și garanții externe.

FLORIAN GOLDSTEIN

(continuare în pagina 11)